

Til § 24.

8) Paragraffen affattes således:

„§ 24. I lov nr. 282 af 7. juni 1972 om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, som ændret ved § 2 i lov nr. 154 af 31. marts 1973, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 4 og 5, ophæves, og som nyt stk. 4 indsættes:

„Stk. 4. De i lov om sygehusvæsenet fastsatte regler om vederlagsfri behandling og undersøgelse på sygehuse m.v., om befordring eller befordringsgodtgørelse i forbindelse hermed og om klageadgang finder efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse tilsvarende anvendelse med hensyn til de i stk. 1-3 omhandlede ydelser.“

2. I § 7, stk. 1, udgår „§ 18 i“.

3. § 12, stk. 1, ophæves.

4. § 12, stk. 2, ophæves.“

Ny paragraf.

9) Efter § 24 indsættes som ny paragraf:

„§ 01. I lov nr. 287 af 23. maj 1973 om bekæmpelse af kønssygdomme ophæves § 2, stk. 2 og 3, og § 8, stk. 3.“

Bemærkninger.

I. Almindelige bemærkninger.

Ændringsforslaget tilsigter med virkning fra 1. juli 1974 en regulering af den ret vide adgang til befordring eller befordringsgodtgørelse i forbindelse med behandling på det offentlige sygehusvæsen, der har bestået siden 1. april 1973. Hovedtrækket i forslaget er, at der fremtidig kun bliver adgang til gratis ambulancetransport eller transport i særligt sygekøretøj. Dog er der ikke for folkepensionisters og invalidepensionisters vedkommende tilsigtet en ændring i forhold til de bestående regler. I øvrigt foreslås indenrigsministeren tillagt bemyndigelse til at fastsætte, i hvilke andre tilfælde befolkningen har adgang til befordring. Forslaget må ses i sammenhæng med den begrænsning i det offentliges forpligtelse til at yde befordringsgodtgørelse til besøg hos praktiserende læger og speciallæger, der er foreslået i det af socialministeren fremsatte forslag til ændring af lov om offentlig sygesikring.

Forslagets gennemførelse vil medføre en vis administrativ lettelse for sygehusvæsenet

og for de sociale udvalg i primærkommunerne, der medvirker ved administrationen af befordringsordninger. Det skal nævnes, at man også under arbejdet vedrørende dobbeltadministration har peget på muligheden af en regulering af befordringsretten med henblik på at opnå administrative forenklinger.

Det skønnes på tidspunktet for lovforslagets udarbejdelse ikke muligt at skønne sikkert over, hvilke besparelser forslaget vil medføre for amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner, idet der endnu ikke foreligger tilstrækkeligt regnskabsmateriale for 1973-74.

Endelig stilles der ved ændringsforslaget forslag om ændring af sygehuslovens hidtidige terminologi for de kommuner, som sygehusforpligtelsen påhviler.

II. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til nr. 1-2.

Det foreslås fremtidig i sygehusloven at anvende ordet „amtskommune“ som fællesbetegnelse også for Københavns og Frederiksberg kommuner.

Til nr. 3.

Efter de gældende regler i sygehusloven er der ret til befordring eller befordringsgodtgørelse med det efter forholdene billigste forsvarlige befordringsmiddel for alle patienter, som har ret til vederlagsfri behandling, til indlæggelse, ambulant behandling, undersøgelse m.v. på sygehus, rekonvalescenthjem, fødeklinikker samt en række institutioner uden for det kommunale sygehusvæsen, f. eks. Rigshospitalet og statshospitalerne for sindslidende.

Efter forslaget til ny § 6, stk. 1, jfr. stk. 3, vil der blive ydet befordring med ambulance eller særligt sygekøretøj („sygetransport I“) i samme omfang som hidtil.

Efter forslaget til stk. 2 vil der herudover blive ret til befordring eller befordringsgodtgørelse til folkepensionister, invalidepensionister og enkepensionister m. fl. også i tilfælde, hvor der benyttes andre befordringsmidler, f. eks. hyrebil eller offentlige befordringsmidler. For denne gruppe patienter indebærer nyordningen således ikke indskrænkninger i forhold til den gældende ordning.

I stk. 4 foreslås det, at indenrigsministe-